

POLITECHNIKA KRAKOWSKA

1945-1970

**ZC
17**

AL CHEMICZNY

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

10000222222

POLITECHNIKA KRAKOWSKA

1945 - 1970

WYDZIAŁ CHEMICZNY

KOLEGIUM REDAKCYJNE WYDAWNICTW POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Jan Wątorski - przewodniczący

KOMISJA WYDAWNICZA KOMITETU OBCHODU 25-LECIA
POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Bohdan Lisowski - przewodniczący

KOORDYNATOR PRAC REDAKCYJNYCH

Jan Dworaczek

REDAKCJA MERYTORYCZNA

Witold Mazgaj

OPRACOWANIE REDAKCYJNE

Stanisław Gawor

DZIAŁ REDAKCYJNY POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Wykonano w Powielarniach i Introligatorniach Politechniki Krakowskiej w Krakowie. Nakład 250+25 egz. Ark.druk 1,75. Papier piśmienny kl.III-70x100 - 70g. Oddano do składu 25.VII.1970 r. Podpisano do druku 4.IX.1970 r. Druk ukończono we wrześniu 1970 r.

Zam1148/70

D-8-786

D-362/70

1. ROZWÓJ WYDZIAŁU I JEGO KATEDR

Jest to najmłodszy Wydział Politechniki, utworzony w konsekwencji i dla zaspokojenia potrzeb, zgłaszanych przez rozwijający się w rejonach Polski południowej przemysł chemiczny. Uruchomienie tego, piątego z kolei wydziału władze Uczelni planowały dużo wcześniej, jednak przed 1966 r. ogromne potrzeby już istniejących wydziałów i konieczność skoncentrowania wysiłków na unowocześnieniu laboratoriów oraz całego toku dydaktyki nie pozwoliły na większe zaangażowanie się w tym kierunku.

W 1966 r. z inicjatywy ówczesnego Rektora, prof. Kazimierza Sokalskiego oraz prof. Jana Krakowskiego, dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Azotowego, mgra inż. Jerzego Olszewskiego i dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Rafinerii Nafty, mgra Tadeusza Kapci zawarto cenne porozumienie między Ministrem Przemysłu Chemicznego i Ministrem Szkolnictwa Wyższego, w wyniku którego resort chemii podjął się w okresie pięciu lat sfinansować budowę nowego sześciopiętrowego gmachu, ponieść koszty adaptacji laboratoriów na czas przejściowy oraz zakupu aparatury naukowo-badawczej zarówno krajowej, jak i importowanej /ogólny koszt ok. 45 mln złotych/. Zapoczątkowana w ten sposób współpraca między Uczelnią i przemysłem chemicznym rozwija się nadal i to nie tylko na gruncie finansowym. Przybiera bowiem postać zorganizowanych akcji, w których obie strony starają się sobie wzajemnie pomagać.

Na inauguracyjny pierwszy rok studiów przyjęto w 1966 r. 90 osób. Obecnie prowadzi się już studia zaoczne w Oświęcimiu, farnowie i Krakowie, podejmując ogromny wysiłek celem zapewnienia gospodarce narodowej dobrze przygotowanej kadry nowych inżynierów chemików.

Wydział Chemiczny prowadzi obecnie prace dyplomowe w czterech specjalnościach i liczy 7 katedr. Są to: Katedra Chemii Nieorganicznej, Katedra Chemii Analitycznej, Katedra Chemii Fizycznej, Katedra Chemii Organicznej, Katedra Technologii Nieorganicznej ze specjalnością: Technologia Związków Nieorganicznych, Katedra Technologii Organicznej ze specjalnościami: Technologia Podstawowej Syntezy Organicznej i Chemiczna Technologia Ropy i Gazu, wreszcie - Katedra Inżynierii Chemicznej ze specjalnością: Inżynieria Chemiczna.

Do chwili obecnej /maj 1970 r./ katedry Wydziału Chemicznego mieszczą się w przejściowo zaadaptowanych pomieszczeniach przy ul. Filipa 25 i ul. Podchorążych, na razie bardzo szczupłych. Lokale te umożliwiają co prawda prawidłowe wypełnianie obowiązków dydaktycznych Wydziału, są jednak zbyt ciasne, by poszczególne katedry mogły rozwinąć prace naukowo-badawcze w stopniu odpowiadającym twórczej inwencji, reprezentowanej przez kadrę pracowników naukowych. Kadra ta składa się zarówno z pracowników o dużym doświadczeniu, zdobytym na uczelniach i w kluczowych obiektach przemysłu chemicznego, jak i młodych jeszcze, ale pełnych zapału i energii naukowców. Prace naukowe prowadzone obecnie na Wydziale, to zarówno prace doktorskie /13/, habilitacyjne /6/, jak i prace dla przemysłu, wykonywane w ramach umów z kluczowymi zakładami chemicznymi.

Znamiennym wydarzeniem było zdobycie przez przedstawicielkę Studenckiego Koła Naukowego przy Katedrze Chemii Nieorganicznej pierwszego miejsca w ogólnopolskim konkursie kół naukowych. Wyśiłek włożony w pokierowanie studentami z Koła uznać trzeba w trudnych warunkach tej Katedry za równorzędny z przeprowadzeniem dużej pracy badawczej.

Wydział nie ma jeszcze praw do doktoryzowania, dlatego też jego pracownicy przewody naukowe muszą otwierać na innych uczelniach. Tym wyżej cenić trzeba uzyskanie w ostatnich trzech latach stopnia doktora habilitowanego przez dwu pracowników Wydziału i stopnia doktora przez dalszych dwu.

KATEDRA TECHNOLOGII ORGANICZNEJ

Powstała w 1966 roku, a jej kierownikiem został prof. mgr inż. Stefan Niementowski, pełniący równocześnie funkcję dyrektora Instytutu Technologii Nafty w Krakowie. Do końca 1968 r. Katedra nie otrzymała własnego lokalu, w związku z tym jej działalność sprowadzała się do prac przygotowawczych do pierwszych planowych zajęć laboratoryjnych, które miały się rozpocząć dopiero na początku 1970 r. W tym okresie przygotowano plany zaopatrzenia, pracowano nad organizacją laboratoriów oraz ustaleniem właściwego profilu pracy naukowej i dydaktycznej. To ostatnie okazało się szczególnie ważne, ponieważ zdecydowano, że Katedra prowadzić będzie dwie specjalności, a mianowicie: Technologię Podstawowej Syntezy Organicznej i Chemiczną Technologię Ropy i Gazu, a więc stanie się największą katedrą i kształcić będzie w zakresie tych specjalności połowę studentów Wydziału.

W grudniu 1968 r. prof. Niementowski zrezygnował z dalszego prowadzenia Katedry i przeszedł na emeryturę, zaś funkcję kierownika przejął doc. mgr inż. Franciszek Gajewski. W marcu 1969 r. Katedra uzyskała pierwsze pomieszczenia i od tego okresu rozpoczęło się zaopatrywanie laboratoriów w aparaturę, szkło i chemikalia. Prawie równocześnie rozpoczęto prace naukowo-badawcze nad syntezą hydroksymetyloakrylanów, ważnych surowców dla przemysłu lakierów.

W okresie przejściowym Katedra zatrudniała, prócz kierownika i jednego docenta habil., jednego adiunkta z tytułem doktora, dwoje asystentów. Prowadzili oni zajęcia dydaktyczne na innych Wydziałach, szczególnie na Wydziale Mechanicznym i Budownictwa Lądowego w zakresie chemii ogólnej.

KATEDRA CHEMII NIEORGANICZNEJ

Powstała równocześnie z Wydziałem Chemicznym i od początku prowadzi wykłady, ćwiczenia i zajęcia laboratoryjne także na innych wydziałach Politechniki oraz na studiach zawodowych i zaocznych tych Wydziałów.

Funkcje kierownika pełni prof. mgr inż. Maciej Sarnowski. Aktualnie Katedra zatrudnia 11 pracowników naukowych, 1 stażystę i 4 pracowników naukowo-technicznych.

Praca naukowa koncentruje się na podstawowych zagadnieniach chemii i technologii nawozów mineralnych oraz mineralnych środków paszowych. W okresie istnienia Katedry pracownicy jej opublikowali 26 prac naukowych oraz uzyskali patent polski na sposób wytwarzania fosforanu nitrofoski mocznikowej o wysokiej rozpuszczalności P_2O_2 w wodzie /współtwórca - M.Sarnowski/. Dr. J. Trau wykonał pracę habilitacyjną.

Katedra ściśle współpracuje z Instytutem Nawozów Sztucznych w Tarnowie.

KATEDRA CHEMII ANALITYCZNEJ I ANALIZY TECHNICZNEJ

Powstała w 1966 r. a jej kierownictwo objął prof. dr inż. Zbigniew Kwapniewski. Jako pierwsi pracownicy przyjęci zostali dr T. Morawski i mgr M. Nizińska-Pstrusińska /z byłego Zakładu Chemii Technicznej Politechniki Krakowskiej/ oraz dr H. Przybyła z WSP w Katowicach.

W pierwszym roku istnienia Katedra nie prowadziła zajęć ze studentami chemii, gdyż chemia analityczna jest dopiero na II roku. Prowadziła natomiast wykłady i ćwiczenia z chemii dla Wydziału Budownictwa Lądowego i Wydziału Budownictwa Wodnego, a równocześnie przygotowywała laboratorium dla studentów Wydziału Chemii. Pracownia ta, całkowicie zaprojektowana przez

dra Morawskiego, stworzyła możliwość prowadzenia zajęć ze studentami w nowoczesnych warunkach. W r. 1967/68, w związku z rozpoczęciem zajęć ze studentami chemii, Katedra przestała prowadzić ćwiczenia na innych wydziałach, z wyjątkiem wykładów z chemii ogólnej, które prowadzi prof. Kwapniewski na Wydziale Budownictwa Wodnego i dr Morawski na Wydziale Budownictwa Lądowego.

Równoległe do prac związanych z dydaktyką starano się wyposażyć Katedrę w nowoczesną aparaturę, co w znacznej mierze zostało wykonane. Niestety, poza obszerną salą laboratorium studenckiego, Katedra dysponuje pomieszczeniami bardzo ciasnymi, co utrudnia pełne wykorzystanie posiadanej aparatury. Będzie ono możliwe dopiero po otrzymaniu nowej siedziby.

Rozpoczęto również w ramach współpracy z Instytutem Przemysłu Organicznego w Warszawie prace badawcze nad środkami ochrony roślin oraz badania nad metodami oznaczania czystości związków organicznych. Dwóch pracowników Katedry /mgr M. Nizińska - Pstrusińska i mgr A. Mrowiec/ wykonuje prace doktorskie, a dwóch / dr T. Morawski i dr W. Sztark/ - habilitacyjne.

KATEDRA CHEMII FIZYCZNEJ

Powstała wraz z całym Wydziałem w 1966 roku. Kierownikiem mianowano doc. dra inż. Czesława Jodko. Od początku działalności Katedry zatrudnieni zostali dr inż. Wanda Kramarz i dr Jerzy Tma, w czerwcu 1967 roku rozpoczął pracę mgr inż. Julian Szopiński.

Katedra otrzymała pomieszczenia przy ul. Warszawskiej a w styczniu 1969 r. została przeniesiona do budynku przy ul. Filipa 25. Od chwili powstania prowadzono prace organizacyjne, naukowo-badawcze i dydaktyczne, przygotowano laboratorium i zestawy ćwiczeń dla studentów III roku. W roku 1968/69 wydano dwie instrukcje w formie skryptu do ćwiczeń laboratoryjnych, zestawiono aparaturę do prac badawczych, zaopatrzono Katedrę w niezbędny sprzęt, przyrządy i odczynniki chemiczne.

Od roku 1967 prowadzi się prace badawcze dla Zakładów Chemicznych w Oświęcimiu i Zakładów Przemysłu Azotowego w Tarnowie. Na ich podstawie uzyskano wytyczne do opracowania ówierć-i pół-techniki. Prace te kontynuuje się. Przygotowuje się też publikacje.

Zajęcia dydaktyczne dla III roku Wydziału Chemicznego pomimo dużych trudności lokalowych i technicznych zostały rozpoczęte zgodnie z planem studiów w październiku 1968 r. i są prowadzone przez wszystkich pracowników Katedry.

KATEDRA CHEMII ORGANICZNEJ

Chociaż Katedrę powołano do życia w 1966 r., jej tworzenie od podstaw rozpoczęło się dopiero z chwilą objęcia kierownictwa przez doc. dra habil. inż. Władysława Czuby w marcu 1967 r. i uzyskaniem we wrześniu tego roku dwóch pomieszczeń w dawnym baraku nr 1. Od tego też czasu rozpoczęto zajęcia dydaktyczne dla II roku studiów.

Normalną i w pełni zorganizowaną działalność dydaktyczną i naukową Katedra rozpoczęła w lutym 1969 r., po zajęciu pomieszczeń w budynku przy ul. Filipa 25. Zostały one - jak i cały budynek - zaadaptowane dla potrzeb Wydziału w myśl założeń i pod kierunkiem pełniącego funkcję seniora budowy doc. W. Czuby. Katedra jest zaopatrzona w podstawowe materiały potrzebne do pracy dydaktycznej i naukowej, jak odczynniki, szkło itp., jest również dość dobrze wyposażona w aparaturę naukową. Posiada m. in. takie aparaty, jak chromatografy gazowe i spektrofotometry /UR 20 i inne/.

Pracownicy Katedry od początku jej istnienia opublikowali lub przekazali do druku 12 prac naukowych z dziedziny analizy chromatograficznej oraz głównych kierunków swych badań naukowych. W krótkim czasie istnienia Katedry odwiedzili ją już naukowcy z CSRS /Praga/, ZSRR /Leningrad/ i NRD /Lipsk/. Istnieją możliwości nawiązania współpracy z dalszymi jeszcze ośrodkami

naukowymi zza granicy, przede wszystkim ze znanym w świecie ośrodkiem chemii pirydyny w Holandii, z którym kierownik Katedry jest od dawna w stałym kontakcie.

Obsada Katedry wzrosnie w najbliższym czasie do 16 osób, gdyż taka ilość pracowników jest konieczna do prowadzenia zajęć dydaktycznych.

KATEDRA TECHNOLOGII NIEORGANICZNEJ

Powołano ją z dniem 1 czerwca 1966 r., a jej kierownikiem został prof. dr inż. Witold Mazgaj. W okresie wstępnym, tj. do końca 1968 r. prowadzono w Katedrze prace organizacyjne i projektowe, związane z budową nowego gmachu Wydziału oraz adaptacją lokali budynku przy ul. Filipa na laboratoria i pomieszczenia pomocnicze. W tym okresie pracowano także nad wyposażeniem Katedry w podstawowy sprzęt dydaktyczny i naukowo-badawczy. Kierownik Katedry prowadził wykłady na Wydziale Mechanicznym, a adiunkt i dwaj asystenci ćwiczenia laboratoryjne na Wydziałach: Mechanicznym, Budownictwa Lądowego i Wodnego. Mgr R. Kijkowska podjęła pracę nad doktoratem, a inni pracownicy Katedry ogłosili 4 publikacje i uzyskali 4 patenty krajowe oraz wzięli udział w II Zjeździe Naukowym "Nieorganiczne Związki Fosforowe" we Wrocławiu w 1968 r., gdzie przedstawili jeden referat.

Działalność dydaktyczną dla studentów chemii Katedra rozpoczęła zgodnie z programem ramowym 15 lutego 1969 r.

Aktualny stan personalny: 1 prof. nadzw., 2 adiunktów, 2 st. asystentów naukowych, 1 st. asystent naukowo-techniczny.

W 1969 roku otwarto jeden przewód doktorski, a do publikacji przygotowano 5 prac.

KATEDRA INŻYNIERII CHEMICZNEJ

Choć formalnie powstała w 1966 r., faktyczną działalność rozpoczęła od chwili powołania w 1968 r. kierownika, doc. dra inż. Mieczysława Mrowca, doświadczonego pracownika naukowego pokrewnej Katedry Aparatury Przemysłowej przy Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, długoletniego pracownika przemysłu chemicznego. Od roku akad. 1969/70 Katedra została uznana za wiedzącą dla specjalności: Inżynieria Chemiczna. Przejściowo mieści się przy ul. Filipa, zajmując 5 pomieszczeń; zatrudnia 10 pracowników, w tym 8 naukowych. W najbliższym czasie przewiduje się zwiększenie personelu do 20 pracowników naukowych i 5 laborantów.

W zakresie dydaktyki Katedra obsługuje głównie Wydział Chemiczny, prowadząc wykłady, ćwiczenia tablicowe oraz prace projektowe i laboratoryjne. Od roku 1969/70 działalność dydaktyczna znacznie się poszerza w związku z uruchomieniem specjalności: Inżynieria Chemiczna.

Obecnie organizuje się laboratorium dydaktyczne z nowoczesnymi urządzeniami i aparaturą. Część zmontowanych już stanowisk laboratoryjnych przystosowana jest do badań naukowych /wymiana ciepła i masy/. Przewiduje się zakup kilku nowoczesnych stanowisk za granicą, tak by zabezpieczyć możliwość prowadzenia doświadczeń we wszystkich operacjach jednostkowych, składających się na dowolny proces technologiczny chemiczny.

Katedra - mimo szczupłego stanu etatowego i głównego celu, jakim jest zabezpieczenie dydaktyki - już dziś ściśle współpracuje z przemysłem chemicznym, wykonując prace badawczo - naukowe w ramach umów ze Zjednoczeniem Przemysłu Rafinerii Nafty w Krakowie oraz z Zakładami Chemicznymi w Oświęcimiu.

2. EWOLUCJA PROGRAMU NAUCZANIA I PROFIL ABSOLWENTA WYDZIAŁU CHEMICZNEGO

Organizując pierwsze zajęcia na Wydziale skorzystano z podstawowego, istniejącego już programu studiów na Wydziałach Chemicznych politechnik, wspólnego dla wszystkich tego typu uczelni, a zwłaszcza jednolitego w całej Polsce dla pierwszych trzech lat studiów. W tym programie dopiero na IV roku, kiedy to studenci wybierają specjalizację, wytwarza się sytuacja, w której poszczególni specjaliści, prowadzący przedmioty kierunkowe, mogą nadać swoim dziedzinom pewne szczególne cechy, wynikające z własnych doświadczeń w czasie pracy w przemyśle, szczególnie z praktyki nabytej w danej dziedzinie techniki.

Sytuacja taka pojawiła się na Politechnice Krakowskiej po raz pierwszy w roku akad. 1969/70, gdy pierwsi studenci, którzy zaczęli studiować na Wydziale w 1966 r., dostali się na IV rok studiów. Jest zbyt wcześnie, by mówić o tym roczniku; można jednak stwierdzić z całą pewnością, że otrzymają oni wykształcenie podbudowane wiedzą techniczną, opartą o lata praktyki prowadzących zajęcia, praktyki w przodujących polskich zakładach przemysłu chemicznego.

W tej chwili na Wydziale prowadzi się cztery specjalności: 1/ Technologia Związków Nieorganicznych, 2/ Technologia Podstawowej Syntezy Organicznej, 3/ Chemiczna Technologia Ropy i Gazu, 4/ Inżynieria Chemiczna. Kończący te specjalności będą już za dwa lata pełnokwalifikowanymi inżynierami dla następujących dziedzin produkcji: 1/ nawozy sztuczne, kwas siarkowy, amoniak - przemysł nieorganiczny, 2/ półprodukty organiczne, piroliza, karbochemia, 3/ przemysł petrochemiczny, 4/ wszystkie gałęzie przemysłu chemicznego. Niezależnie od tego program nauczania na Wydziale pozwoli absolwentom na podjęcie pracy w biurach projektowych, instytucjach naukowych, a po odbyciu odpowiedniej praktyki - również na uczelniach.

3. PROFESOROWIE, DOCENCI, ST. WYKŁADOWCY ^{III}

Władysław Stanisław CZUBA, docent, dr habil., inż., ur. w 1924r.

Studia: Wydz. Chem. Politechniki Wrocławskiej - 1954 r., doktorat - 1959 r., roczny staż naukowy w Holandii w latach 1962 - 1963, studia na Wydz. Mat. - Fiz.-Chem. w latach 1947-1949 /matematyka/.

31 publikacji naukowych, 4 prace referatowe, udział w konferencjach krajowych /3/ i zagranicznych /1/, prace technologiczne, opinie i recenzje prac doktoranckich /7/. 2 prace wyróżnione na Zjazdach Polskiego Towarzystwa Chemicznego w 1961 r. i 1963r.

Na Wydziale: docent etatowy, kierownik Katedry Chemii Organicznej.

Poza Wydziałem: I sekretarz OOP PZPR, Wydz. Chemii Politechniki Wrocławskiej /1956-1959/, I sekretarz POP PZPR Akad. Med. we Wrocławiu /1960-1962/, czł. Polskiego Towarzystwa Chemicznego, czł. zwycz. Koninglijke Nederlandse Chemische Vereniging.

Wykłady: analiza związków organicznych, AM we Wrocławiu /1960-62/.

Jerzy DANKIEWICZ, doktor, ur. w 1922 r.

Studia: Wydział Chemiczny Uniwersytetu im. A.Mickiewicza w Poznaniu w 1949 r., doktorat jw. w 1969 r.

Autor względnie współautor 13 patentów, 24 publikacji, 10 referatów wygłoszonych na konferencjach naukowo-technicznych, nagrodzony Nagrodą Komitetu Nauki i Techniki w 1966 r., odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi w 1954 r., Złotym w 1969 r.

Na Wydziale: docent w Katedrze Technologii Nieorganicznej.

Poza Wydziałem: członek PZPR od 1954 r., pracownik przemysłowych placówek naukowo-badawczych: Centralnego Laboratorium Badawczego, a następnie Instytutu Przemysłu Kwasu Siarkowego i Nawozów Fosforowych w Luboniu k/Poznania, od 1962 r. zastępca

^{III} Materiały do not biograficznych dostarczone zostały przez poszczególne pracowników naukowych.

dyrektora Instytutu Nawozów Sztucznych w Tarnowie, członek Rad Naukowych: Instytutu Przemysłu Kwasu Siarkowego i Nawozów Fosforowych w latach 1953-1959, Instytutu Chemii Nieorganicznej w 1960-1965 r., obecnie Instytutu Nawozów Sztucznych w Puławach.

Franciszek GAJEWSKI, docent, ur. w 1913 r.

Studia: Wydz. Chem. Politechniki Lwowskiej i Wydz. Chem. Politechniki Śląskiej w Gliwicach - 1946 r.

5 technologii opracowanych i zrealizowanych w skali wielko-przemysłowej w Zakładach Chemicznych "Oświęcim", 12 opracowań o charakterze analiz techn.-ekonom. i z dziedziny programowania rozwoju przemysłu chemicznego, 5 dalszych publikacji, 1 patent, referaty na konferencje międzynarodowe /2/ i krajowe /6/.

Na Wydziale: od 1968 r. docent etatowy w Katedrze Technologii Organicznej, od 1969 r. kierownik tej Katedry i kierownik specjalności: Technologia Podstawowej Syntezy Organicznej.

Poza Wydziałem: kierownik Wytwórni acetylopo pochodnych w Z.Ch. "Oświęcim" /1946-1955/, główny inżynier d.s. rozwoju tych zakładów /1955-1964/, dyrektor d.s. Postępu Technicznego i Rozwoju w Zjedn.Przem. Azotowego /1965-1968/. Przewodn.delegacji PRL do Grupy Roboczej Kauczuków Syntet. RWPG /1958-1964/, przewod. delegacji PRL do Grupy Roboczej Petrochemii i Syntezy Organ. RWPG /1965-67/, czł. Rad Naukowych Instytutów: Ciężkiej Syntezy Organ., Chemii Ogólnej oraz Nawozów Sztucznych. Członek Rady Programowej czasopisma "Polimery", przew. Sekcji XVI na XXXV Międzynarodowym Kongresie Chemii Przemysłowej w Warszawie.

Czesław JODKO, docent, dr inż. chemik ur. w 1911 r.

Studia: Wydz. Chem. Politechniki Lwowskiej - 1937 r., dyktorat - 1958 r. Politechnika Śląska.

6 publikacji naukowych, 6 patentów, 2 udoskonalenia techniczne. Wdrożenia: w dziedzinie węgla aktywnego dwa rozwiązania w skali półtechnicznej, produkcja antyimportowa tlenku glinu dla chromatografii i - w skali przemysłowej - nowy katalizator do syntezy amoniaku.

Na Wydziale: prodziekan Wydz.Chemicznego, czł. Komisji Wydawniczej, kier. Katedry Chemii Fizycznej.

Poza Wydziałem: czł. Zespołu d.s. Katalizy przy KNiT, czł. Rady Nauk. Instytutu Nawozów Sztucznych w Puławach, czł. Rady Nauk. Instytutu Technologii Nafty w Krakowie, czł. Rady Nauk. Zakładu Badań Fiz.-Chem. przy GIG w Katowicach.

Jerzy KAPKO, dr habil., ur. 1921 r.

Studia: Wydz. Matem.-Przyrodniczy UJ - 1947 r.

18 prac badawczych, 1 skrypt, 1 podręcznik, 5 prac referatowych, udział w konferencjach naukowych, zakończony publikacjami w materiałach pokonferencyjnych krajowych /4/ i międzynarodowych /2/, 4 prace technolog., 6 patentów.

Na Wydziale: st. wykł. przy Kat. Technologii Organicznej Wydziału Chemii.

Poza Wydziałem: członek PZPR od 1963 r., czł. Rady Nauk. Instytutu Obróbki Skrawaniem /1957-60/, konsultant w dziedzinie technologii tworzyw sztucznych na Wydz. Form Przemysł. ASP, kier. Zakładu Tworzyw Sztucznych Instytutu Budownictwa, wykładowca chemii ogólnej na Wydz. Budown., wykładowca technologii tworzyw szt. na Wydz. Budown. Lądowego i Wydz. Mechan. w latach 1961 - 64, zaprzysiężony biegły sądowy d.s. tworzyw sztucznych, wykładowca Wyższej Szkoły Ofic. Wojsk Chemicznych.

Zbigniew KWAPNIEWSKI, prof. nadzw., dr inż., ur. 1912 r.

Studia: UJ Wydz. Mat.-Fiz.-Chem. - 1936 r. i Wydz. Roln. - 1939 r., doktorat - 1945 r., docent - 1957 r., prof. nadzw. - 1963 r.

122 pozycje publikowane, w tym 95 prac naukowo-badawczych, 12 skryptów, 1 podręcznik, 7 prac monograf.-referatowych, 7 popularno-naukowych; 4 patenty, udział w 14 konferencjach i zjazdach naukowych w kraju i za granicą.

Na Wydziale: kier. Katedry Chemii Analit. i Analizy Techn. od 1966 r., red. Serii "Chemia" Zesz.Nauk.Polit.Krak., czł. kilku komisji senackich.

Poza Wydziałem: kierownik katedr: Chemii Rolnej w WSGW w Cie-

ssynie /1947-1950/, Chemii Organ. i Technol. Chem. w WSP w Katowicach /1954-1956/, Chemii Organ. na tejże uczelni /1956-1968/. Ponadto: prodziekan Wydz. Roln. WSGW w Cieszynie /1947-1948/, prodziekan Wydz. Mat.-Fiz.-Chem. WSP w Katowicach /1958/59 i 1964/65/, dziekan Wydz. Mat.-Fiz.-Chem. WSP w Katowicach /1959-61 i 1962-64/, prorektor d.s. Nauki WSP w Katowicach /1961/62/, redaktor Serii "Chemia" Zesz.Nauk. WSP /1958-68/; czł. International Society for Fat Research /od 1963 r./, czł. The American Oil Chemists Society /od 1965 r./, czł. Komitetu Nauki Światowego Kongresu Tłuszczowego w Hamburgu /1963 r./, członek - założyciel Oddziału Śląskiego Polskiego Towarzystwa Biochemicznego.

Witold MAZGAJ, prof. nadzw. dr inż. chemik, ur. 1906 r.

Studia: Politechnika Gdańska, Wydz.Chem. - 1928 r., doktorat - 1930 r., docent - 1954 r., prof. nadzw. - 1969 r.

22 prace badawcze, 1 skrypt, 1 monografia, 2 podręczniki, 29 prac badaw. nie opublik. /wykonanych dla potrzeb przem. nawozów mineral./, 14 patentów polskich, 1 zagraniczny, 16 czynnych udziałów w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowo-techn.

Na Wydziale: kierownik Katedry Technologii Nieorganicznej Wydziału Chemii od 1966 r. Wcześniej /od 1960/ wykłady na Wydz. Mechan.

Poza Wydziałem: czł. Kom. Nauk Chem. PAN, czł. Prezydium Pol. Kom. Współpracy z FAO, ekspert d.s. nawozów mineralnych Komisji Plan. przy Radzie Ministrów, ekspert d.s. nawozów mineral. RWPG - Grupa Robocza "Nawozy Mineralne", ekspert d.s. nawozów mineralnych i ziem rzadkich NOT, czł. Rady Nauk. przy Instytucie Nawozów Sztucznych w Tarnowie /1954-1966/, dyr. Instytutu Nawozów Szt. /1959-1966/.

Mieczysław MROWIEC, docent dr inż., ur. 1922 r.

Studia: wydziały politechn. AGH - 1952 r., kurs podyplomowy na Polit. Śląskiej - 1966 r.

9 oryginalnych prac naukowych, 5 prac skryptowych, 1 patent, 3 prace normalizacyjne, 5 referatów, 7 opinii i ekspertyz naukowo-techn.

Ważniejsze projekty i realizacje: 1956 r. - generalny projekt rozbudowy Rafinerii Nafty w Gorlicach, 1959 r. - generalny projekt rozbudowy Rafinerii Nafty w Jaśle, 1960 - 1962 - projekt techniczny magistralnych rurociągów technol. dla Mazowieckich Zakł. Rafineryjnych i Petrochem. w Płocku, 1964 - 1965 - projekt techniczny prototypowej instalacji do destylacji ropy naft. dla Mazowieckich Zakł. Petrochemii w Płocku, 1965 - 1967 - projekt techn. prototyp. instal. do odparafinowania rozpuszczalnikowego olejów dla Mazowieckich Zakł. Petrochem. w Płocku, 1967 - 1968 - projekt wstępny inst. do ekstrakcji aromatów z dealk. toluenu dla M.Z.P. w Płocku i inne.

Na Wydziale: kierownik Katedry Inżynierii Chemicznej od 1968 r. przew. Rady Wydziałowej d.s. Młodzieży od 1969 r., czł. Rady Pedagogicznej Wydziału /1968-1969/, prodziekan Wydziału Chemicznego od 1969 r.

Poza Wydziałem: prac. Biura Proj. Przem. Naftowego w Krakowie /1955-1968/, czł. Rady Techn.-Ekonom. Biura, konsultant prototypowych rozwiązań projektowych z zakresu instalacji przemysłu naft. w kraju i za granicą /1960-1968/, rzeczoznawca sekcji naftowej NOT /od 1965 r./, wykładowca na Wydz. Mech. Polit. Krak. /1964-1969/, wykł. Wieczorowej Szkoły Inż. w Krakowie /1953-1958/, czł. Kom. Egzaminów Dypl. na Wydz. Mechan. /1963 - 1969/, przew. Stowarzyszenia Wychowanków Politechniki Krak. od 1960 r.

Stefan NIEMENTOWSKI, prof. mgr inż., specj. technologii organ., ur. 1902 r.

Studia: Politechnika Lwowska - 1924 r., docent - 1954 r., prof. nadzw. - 1964 r.

60 publikacji, 6 patentów, m.in. na opracowanie zagadnień odparafinowania i odasfaltowania upłynnionym protanem i otrzymywanie surowców dla petrochemii w drodze procesu adsorpcji oraz krakingu techn. koncentratów parafin; publikacje i patent na opracowanie syntezy sit molekularnych.

Na Wydziale: kierownik Katedry Techn. Organ. i delegat do Senatu Politechniki Krakowskiej, od 31.XII.1968 r. na emeryturze.

Laureat Nagrody Państwowej w 1955 r., odznaczony Krzyżem Ofi-

cerskim Orderu Odrodzenia Polski w 1963 r.

Poza Wydziałem: asystent przy Kat. Techn. Nafty Polit. Lwowskiej /1923-1926/, praca w przemyśle rafineryjnym /1926-1949/, w tym w latach 1938-1939 oraz po 1945 r. na stanowisku dyrektora techn., główny projektant w Biurze Proj. Przem. Naftowego /1949-1951/, organizator Instytutu Techn. Nafty i jego dyrektor do końca 1968 r., wykładowca AGH, czł. Rady Nauk. przy Min. Przem. Chem., czł. Rad Nauk. Instytutu Ciężkiej Syntezy Chemicznej, z-ca przew. Rady Nauk. Instytutu Techn. Nafty, czł. Komitetu Nagród Państwowych /Sekcja Chemiczna/.

Kazimierz OKOŃ, prof. zwyczaj., dr inż. chemik organik, ur. 1912 r.

Studia: Wydz. Chem. Polit. Warsz. /1939-1948/, doktorat - 1951 r., prof. nadzw. - 1955 r., prof. zwyczaj. 1965 r.

Ok. 120 publikacji naukowych, patentów i opracowań technologicznych.

Na Wydziale: pracownik Katedry Chemii Organ. od 1969 r.

Laureat Nagrody Państwowej w 1952 roku, odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi i in. odznaczeniami.

Poza Wydziałem: b. pracownik Wydz. Chem. Polit. Warsz., Głównego Instytutu Chemii Przem., Wojskowej Akademii Technicznej /kierownik katedry i prodziekan/, rekonstruktor garbarni na Ludwinowie w Krakowie, autor technologii kilku garbników syntet. /rotanin/, przew. lub czł. rad naukowych instytutów naukowo-badawczych.

Maciej SARNOWSKI, prof. mgr inż., ur. 1907 r.

Studia: Politechnika Lwowska - 1937 r.

Publikacje: 37 oryginalnych prac naukowo-badawczych.

Na Wydziale: kierownik Katedry Chemii Nieorganicznej, dziekan Wydziału, członek Senatu Polit. Krak.

Poza Wydziałem: członek PPR od 1944 r., członek PZPR, b. pracownik Zakładów Spirytusowych we Lwowie, Zakładów Elektrotechnicznych we Lwowie /1942 r./, Zakładów Lotniczych w Mielcu /do

1947 r./, Zakładów Azotowych w Tarnowie, Instytutu Syntezy Chemicznej i Instytutu Nawozów Sztucznych w Tarnowie /dc 1966 r. /; prace z dziedziny fizykochemii roztworów, szczególnie układów złożonych z elektrolitów i nieelektrolitów, badania nad kompleksowymi nawozami i fosforanami paszowymi - dla przemysłu.

4. WYKŁADOWCY, ADIUNKCI, ST. ASYSTENCI, ASYSTENCI

mgr Janina BANAK-TABKOWSKA

st. asystent w Kat. Chemii Organicznej od 1967 r.

mgr inż. Andrzej BARAŃSKI

stażysta w Kat. Chemii Organicznej od 1970 r.

mgr Barbara BEDNARCZYK

asystent w Kat. Technologii Organicznej od 1969 r.

mgr inż. Helena BĘBENEK

stażysta w Kat. Inżynierii Chemicznej od 1969 r.

mgr Zofia BŁOCHOWIAK

st. asystent w Kat. Chemii Analitycznej i Analizy Technicznej od 1969 r.

mgr inż. Maria DRAŻEK

asystent w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1968 r.

mgr Krystyna DUDEK

st. asystent w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1966 r.

mgr Antoni DURYCH

st. asystent w Kat. Inżynierii Chemicznej od 1969 r.

mgr inż. Marian GAŚSIOR

stażysta w Kat. Technologii Organicznej od 1969 r.

mgr Anna GROTOWSKA

st. asystent w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1967 r.

mgr Wojciech HYDZIK

asystent w Kat. Chemii Organicznej od 1966 r.

- mgr inż. Krystyna JUCHOWA
st. asystent w Kat. Technologii Nieorganicznej od 1966 r.
- mgr Regina KIJKOWSKA
st. asystent w Kat. Technologii Nieorganicznej od 1966 r.
- mgr Jadwiga KLIMEK
asystent w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1968 r.
- mgr Janusz KOPCZYŃSKI
st. asystent w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1967 r.
- mgr Adam KOZAK
st. asystent w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1966 r.
- dr inż. Jerzy KRAMARZ
adiunkt w Kat. Technologii Organicznej od 1970 r.
- dr inż. Wanda KRAMARZ
adiunkt w Kat. Chemii Fizycznej od 1966 r.
- mgr inż. Andrzej LASON
asystent w Kat. Technologii Organicznej od 1.IV.69r.do 31.VII.69r.
- mgr inż. Andrzej LASZUK
st. asystent w Kat. Inżynierii Chemicznej od 1968 r.
- mgr Teresa LEHKA
asystent w Kat. Chemii Organicznej od 1968 r.
- mgr inż. Janusz MAGIERA
asystent w Kat. Inżynierii Chemicznej od 1969 r.
- dr Tadeusz MORAWSKI
adiunkt od VI 1966 r., od 1.X.1967r. wykładowca w Katedrze Chemii Analitycznej i Analizy Technicznej
- mgr Anna MROWIEC
st. asystent w Kat. Chemii Analitycznej i Analizy Technicznej od 1967 r.

mgr Wojciech NATANEK

stażysta w Kat. Technologii Nieorganicznej od 1969 r.

mgr Maria NIZIŃSKA

st. asystent w Kat. Chemii Analitycznej i Analizy Technicznej od 1966 r.

mgr inż. Jan OGONOWSKI

stażysta w Kat. Chemii Organicznej od 1969 r.

mgr inż. Aleksander PABIŚ

asystent w Kat. Inżynierii Chemicznej od 1969 r.

mgr Alicja PELC

st. asystent w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1968 r.

mgr inż. Irena PIECHOCIŃSKA

st. asystent w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1968 r.

dr Tibor PETRYS

adiunkt w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1966 r. do 30.IX.1968r

mgr Henryka PARADOWSKA

wykładowca w Kat. Chemii Organicznej od 1967 r.

mgr Anna PRZETACZNIK

asystent naukowo-techniczny w Kat. Chemii Analitycznej i Analizy Technicznej od 1969 r.

dr Helena PRZYBYŁA

adiunkt w Kat. Chemii Analitycznej i Analizy Technicznej od 1966 r. do 1968 r.

mgr Witold ROSZKIEWICZ

st. asystent w Kat. Chemii Organicznej od 1969 r.

mgr Kazimierz RUTKOWSKI

asystent w Kat. Chemii Organicznej od 1969 r.

inż. Kazimierz SLADEK

asystent naukowo-techniczny w Kat. Technologii Nieorganicznej od 1966 r.

dr inż. Krystyna SZAWŁOWSKA-WALLISCH

adiunkt w Kat. Technologii Nieorganicznej od 1968 r.

mgr inż. Julian SZOPIŃSKI

st. asystent w Kat. Chemii Fizycznej od 1966 r.

dr Wanda SZTARK

adiunkt w Kat. Chemii Analitycznej i Analizy Technicznej od 1967 r.

inż. Helena SZYLAK

asystent naukowo-techniczny w Kat. Chemii Organicznej od 1967 r. do IX.1969 r.

mgr Maria ŚMIAŁEK

st. asystent w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1968 r.

dr Jerzy TRAU

adiunkt w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1967 r. do X.1969 r.

mgr Krystyna WIECZOREK CIUROWA

asystent w Kat. Chemii Nieorganicznej od 1968 r.

mgr inż. Andrzej WŁODARCZYK

st. asystent w Kat. Chemii Fizycznej od 1968 r.

mgr Marian WÓŹNIAK

st. asystent w Kat. Chemii Organicznej od 1966 r.

mgr Andrzej WÓJTOWICZ

asystent w Kat. Chemii Analitycznej i Analizy Technicznej od 1968 r.

mgr Janusz ZIĘTKIEWICZ

asystent naukowo-techniczny w Kat. Inżynierii Chemicznej od 1968 r.

mgr Jan ZUBEK

asystent w Kat. Chemii Analitycznej i Analizy Technicznej
od 1968 r.

dr inż. Jan ŻADŁO

st. asystent w Kat. Aparatury Przemysłowej do 1969 r.,
adiunkt w Kat. Inżynierii Chemicznej od 1969 r.

mgr Barbara ŻMUDZIŃSKA

stażysta w Kat. Technologii Organicznej od 1969 r.

Handwritten scribbles

Handwritten scribbles

Handwritten scribbles

Handwritten scribbles

Handwritten scribbles

S. 85

S. 04

S. 07

S. 17

BIBLIOTEKA GŁÓWNA
Politechniki Krakowskiej

44356

Czyt. G.

Biblioteka Politechniki Krakowskiej

1000022222